

18.05x37.19	1	6	עמוד	חותרת	24/04/2026	97595857-5
בנימין זאב הרצל - בהקשר לציונו - 80790						

"הלל בברכה" ביום אידם :

יצחק מתתיהו טונבוים

"הלל בברכה" ביום אידם

עם יהודים הטוענים שהם אנשי האמת – ואנחנו החרדים לא – הם יהיו תמיד הצד המנצח. כי אין זה מחלוקת עם בעלי דעות שונות, אשר בתכלית השיח מוכנים להודות לצד השני כי אפשר והוא צודק. לא כן המזרחיים טוענים תובשי הכיפות הס-רוגות כתול-לכן [שהתנסינו עמהם בהיכרות מצידם]. גישתם להשקפתנו החרדית, הערכית והמוסרית וההלכתית, כלפי המדינה והעצמאות של 'הרצל' – היא מלכתחילה גישה נצחנית. מראש, עוד כטרם נכנסה השיחה לזוכנות, הם הציגו עצמם כנושאי רגל הניצחון.

"שועלים הלכו בו..."

אין לנו שיג ושיח עמהם ואינו מנסים במאמר זה להציג את השקפת השולם של היהדות החרדית, אשר בסיועא דשמייא, הצליחה להתייצב בארץ ישראל על גדות התורה וההסדרות, ולבטת ולהיכנות לטרות מדינת ישראל החילונית והדתלית.

אם נפשך לומר, אפשר ואפשר כי תמונת יהדותה של מדינת ישראל על אדמת קרשנו ארץ ישראל, משקפת מציאות עפורית, ולא רק בתחום הבטחוני. תמונה חמורה יותר (אשר בס"ד הולכת ומצטמקת) מיוצגת באופיה, בחילוניותה, כחבלי מוסריותה ובכבלי ציבוריותה.

מדינת ישראל, כיישות ישראלית שהתי-ימרה "לפתור את הבעיה היהודית", כביכול, שלא תהא עוד שינאת עמים כלפי יהודים, ואנטישמים לא ירמו עוד ראש – האמנם פחות נרצחים ונהרגים בה מכל אתר אחר בעולם? המלחמה נגד איראן והפלשתינים כלבנוך ובעזה, המוצדקת כלפי עולם הרועד מפני התקפה גרעינית, דווקא היא הציתה את תבערת האנטישמיות בין הגויים.

כאשר עינינו רואות פלאי השגתה עליונה, אין זאת אלא כדי לחזק אמונתנו. לשחוק ולשחוק, כרבי עקיבא כשעתו, גם כנגד עפוריות עגומה ומושפלת עד שאול תחתיה, כ... "שועלים הלכו בו" – יתקיים במהרה "עוד ישבו זקנים וזקנות ברחבות ירושלם ואיש משענתו בידו מרכ ימים".

קול התור נשמע בארצנו

שלוש הם האכזבות והמרורים שהלעיטו אותנו אכות המדינה: א, השתלשלות ציונית-חילונית על נצמאותה הריבונית של הפר-יטוריה היהודית; ב, יישימו האנטרדתי של המנשר הציבורי וההברתי של 'חווה' הציבורית, הרצל; ג, הכרות מלחמה נגד היהדות התורתית והצרת צעדי התפתחו-תה של היהדות החרדית.

אם לאמת פנינו, הרי שהשנים הללו, מאז תש"ח ועד תשפ"ו, הן רצף מלחמתי אחר, שעריין ניטש ומקיו דמי יהודים על כי יהודי ארץ ישראל המה – מלחמה עיקשת ומדממת על זכותנו לחיות בארץ הזאת.

לאמור: מי שהערך ביום ה' באייר תש"ח, או מי שחלם, הוה או חוה, כי העצמאות הריבונית והצבאית, והתנוססות דגל המדינה על בנין האומות המאוחדות בניו יורק, מילאו כבר את "התקווה בת שנות אלפיים", אינו מוכן כיום לשורר בקול, ללא הרהור וללא ערעור, אודות "להיות עם חופשי בארצנו".

מדינת ישראל נושאת על גבה צדור כבד של שחיתויות פנימיות. החברה הישראלית מעורערת ומפולגת פוליטית ומדינית. יש-ראלים רבים יורדים ממנה מרכ תיסכול ואכזבה, וגויים רבים עולים אליה וקודחים חוד בספינתה. הציבור היהודי בארץ ישראל מורכב רוב גוונים, כשהקהילה התורנית ניצבת כדגל יהודי נצחי כראש התורן של ספינה הנטרפת בים הנועש סביבה.

ציבורית וקהילתית, ניצחה היהדות החרדית את תמיוותיהם של מנהיגי הציונות המדינית ומקימי מדינת ישראל. שרשרת החרדות לא כיוכה בנו, והרוד החרדי שלאחר תש"ח משתלב במלוא הדרו כנצח ישראל שלא יכזב ולא ישקר.

לפיכך, ומאחר שהנס והפלא הגן עלינו, אנו תקווה כי אהינו היהודים ישתלכו גם הם בתקומה התורנית – כי הנה הסתי... עבר וקול התור[ה] נשמע בארצנו!

הגחרת גירות אכזרות על הציבור החרדי, על משפחותיו, על צאצאיו, על לומדי התורה בהיכלי הקודש של הישיבות הקדושות? על מה? – מדינה שהממשלה שלה אינה מסוגלת לשמור על הקהילות החרדיות מאכזרות משפטית? על מה לומר 'הלל'!

אין ויכוח עם נצחנים

רבים מאוד בהברה ה'דתית-לאומית' – מדקהילות של אותו 'רב' מטיף המוסר – "לא אזהבים" את היהודים החרדים הוריהם של הבנים והבנות "הימשמטים" משירות בצה"ל. גלוי לכל, שהטפת המוסר ה'דתית-לאומית קשה שכעתיים מאחינו שאינם נמנים עם ה'דתיים'.

מתכונתם של חכמי היהדות החרדית שמענו, כי אין כל טעם והגיון להירכר עם הרתליתים על הסוגיות החרדיות הנוגעות לציונות. עם יהודים חילוניים אפשר להתווכח, כי לעיתים הם מוכנים לשמוע, הם מוכנים להכין כי הסוגיה העמקה הזאת רחוקה מהם.

אך עם מאמיניו של אותו 'רב' אין כל טעם להירכר. הלוא הם – ולא אנחנו החרדים – מקיימים את שכתב ה...רמב"ם. הם ה'... לא... מפני שאיננו אומרים הלל בכרכה ביום העצמאות.

לא כל בוטה מטיף 'רב' מזרחיטם ליהדות החרדית והנאמנה, מדוע אינה הונגת את יום העצמאות של מדינת יש-ראל. לא שמין של עבודה מתייהר ה'רב' הזה עם ציטוט הלכתי, להוכיח ממנו את יהודי התורה וההסדרה שיחי, על שאינם אומרים הלל בברכה ביום ה' באייר.

האם כאמת סכור אותו 'רב' שמדינת י-ראל היא מדינת היהודים? האם הוא כה בקיא ברמב"ם עד שהוא מסיק ממנו, שחי-יכים לומר הלל ביום העצמאות של המדינה מפני שהיא 'אתחלתא רגאולה'?

אילולא קהילת החרדליתים (חרדים לאומיים) של המזרחייםטים היו אנשי הכיפות הסרוגות ממשיכים להיטמע בישראל החילונית, כאשר קרה בשנים הראשונות של המדינה, שחזרו מהשירות בצבא הגנה ל-י-ראל... גלוי ראש. ראשי המזרחי [המפלגה ה'דתית-לאומית'] ראו אז את הצניחה היהודית של בניהם, והקימו ישיבות הסדר, שחיברו בין נמרא לצה"ל. האם זו היא ה'תקומה' היהודית?

על מה להגיד 'הלל' ועוד בכרכה? על מדינה 'יהודית' המשוסעת במלחמות פני-יות, על מדינה המרוטשת חכרותית ופוליטית, גם כצילן של מלחמות עם אויבים אכזריים המבקשים את נפשה? על מה לומר 'הלל' – על מדינה 'יהודית'?